

Įgimtą ir nesuvokiamą energijos prigimtį išminčius Parāśara aprašo „Viññu Purāñoje“ (1.3.12), atsakydamas į Maitreyos klausimą: „Kaip mes galime pripažinti *Brahmaną*, kuris neturi savybių, yra neišmatuojamas, tyras ir nesąlygotas materijos, kūrimo veiksmu ar panašiai?“

Śrī Parāśara atsakė: „O geriausias iš asketų, visų egzistuojančių produktų energijos yra nesuvokiamos, bet vis dėlto patiriamos, kaip karštis ugnyje. Panašiai, žinok, jog *Brahmano* energijos, tokios kaip kūrimo energija, yra nesuvokiamos ir anapus žmogiško intelekto.“

Materialiame pasaulyje visų objektų, tokių kaip brangakmeniai ar *mantras*, energija yra nesuvokiama, tačiau jų poveikis yra patiriamas.

Nesuvokiamu vadiname tai, ką pažįstame regėdami rezultata, nepaisydami pastebimo prieštaravimo logikai [1]. Kitaip tariant, mes negalime laikyti objekto nei tapačiu su savo šaltiniu, nei skirtingu nuo jo, tačiau galime suprasti tai tik padarę prielaidą (*arthāpatti*).

Jei tai galioja empirinei patirčiai, tuomet kaip ugnis turi nesuvokiamą deginančią galią, taip ir *Brahmanui* tikrai būdingos nesuvokiamos galios, kurios yra kūrimo, palaikymo ir naikinimo priežastys. Nors *Brahmanas* ir neturi gamtinių savybių, Jis yra veiksnys, glūdintis anapus kūrinijos ir besinaudojantis Savo nesuvokiamomis galiomis.

Visi realūs objektai iš tikrųjų turi nesuvokiamas, bet vis dėlto apčiuopiamas (patiriamas) energijas, pavyzdžiui, ugnis turi karštį. *Brahmano* atveju, šios energijos yra įgimtos Jam, o tai reiškia, kad jos nesiskiria nuo Jo esminės prigimties.

„Śvetāśvatara Upaniñad“ (6.8) teigia: „Jis neturi materialaus kūno ar juslių; niekas neprilygsta Jam ir nėra už Jį aukštesnis, vis dėlto įvairialypės energijos, tokios kaip pažinimas, valia ir veiksmas, natūraliai glūdi Jame.“

Todėl Jo natūralių energijų, skirtingai nei ugnies kaitros, negali susilpninti kiti dalykai, brangakmeniai ar *mantras*. Tokiu būdu Jo didingumas yra neįveikiamas. Tai taip pat patvirtinama Vedose („Bṛhat Aranyaka Upaniṣada“ 4.4.22): „Jis yra valdovas, Viešpats ir visa ko vyraujanti Dievybė.“

Jīva Gosvāmis [2] reikalauja, kad *Brahmano* energijos nėra laikinos, kaip karštis vandenyje. Tai patvirtina Vedos: „Niekas neprilygsta Jam ir nepranoksta Jo“

[3]

. Brangakmenių ar
mantrų

galia gali panaikinti laikinas ar regimai natūralias savybes, bet
Brahmano
energijos negali paveikti jokia išorinė jėga.

Tai, kad konkrečios *Brahmano* savybės (turintis formą, savybes, žaidimus, energijas) derinasi su Jo neribotomis savybėmis (pvz., visa persmelkiantis), yra neįtikėtina, bet tai išsprendžia Jo nesuvokiama energija. Atlikti tai, kas neįmanoma, vadinama nesuvokiamybe.

Komentuodamas posmus iš „Viṣṇu Purāṇos“ [4] Śrīdhara Svāmis sako, kad Absoliuto energija yra *acintya-jñānagocara*, nesuvokiama, bet pastebima. Tai labai svarbu, bandant suprasti Dievo Asmenybę. Jis pateikia du apibrėžimus žodžiams *acintya jñān*
a-go
cara

1) *Acintya jñāna* reiškia žinios, esančios anapus logikos (*tarka-asaham*). Nors energija yra anapus logikos, vis dėlto reikia pripažinti, kad ji yra

gocara

, nes darbo negalima atlikti be energijos. Ir Śaṅkarā karācārya pripažįsta tai:

śakteś

cātmabhūtām

kāryam

(„Śankara Bhāṣya“ 2.1.18) - bet kokios veiklos rezultatas (

kārya

) yra neatsiejamas nuo energijos. Jei žmogus sergantis leukemija išgyja

mantrų

ar užkalbėtojo pagalba, gydytojo požiūriu tai atrodys nelogiška, nes jis manys, kad liga nepraeis nepašalinus nešvarumų iš kraujo. Jam nelogiška, kad paprasta

mantra

gali išgydyti leukemiją. Vis dėlto, išgydžius ligą

mantros

pagalba, mes priversti pripažinti logiškai, kad mantra turi galią, nesuvokiamą galią.

2) Kitas *acintya jñāna gocara* apibrėžimas yra mūsų nesugebėjimas mąstyti apie energiją kaip tapačią savo šaltiniui ir skirtingą nuo jo. Vis dėlto energija yra pripažįstama, remiantis prielaidos autoritetu. Prielaida reiškia, kad mes spėjame apie priežastį, matydami rezultata. Jei žmogus yra tvirtas ir sveikas, bet nevalgo dienos metu, tada mes spėjame, kad jis turi valgyti naktį. Taip pat sunku yra pasakyti, ar magneto traukos galia tapati magnetui ar skiriasi nuo jo. Magneto energiją galima pajusti už jo, todėl gali atrodyti, kad ji skirtinga, tačiau šios energijos nėra, kai šalia nėra magneto. Tokiu būdu niekas negali paneigti, kad magnetas turi jam būdingą galią. Ši energijos savybė vadinama *acintya jñāna-gocara* ir pagal išminčių Parāsarą, visos realios energijos turi šį atributą.

Tai, kad Absolutas turi pavidalą ir atributus, yra anapus mūsų patirties ir nesuvokiama. Tai reikia pripažinti remiantis šventraščių autoritetu. Bet tai nėra visiškai anapus logikos. Absolutas apibrėžiamas kaip pilnas, beribis ir tobulas. Tuo remiantis Vedos aprašo Absoliučią Tiesą kaip visa ko šaltinį – visos savybės, atributai ir įvairovė turi glūdėti Jame, net jei tarpusavyje prieštarauja. Vėlgi, Absolutas yra toks realybės lygmuo, kuriame visi prieštaravimai, priešingos idėjos, išsisprendžia. Taigi abi savybės: forma ir beformiškumas prigimtinai egzistuoja Absoliučioje Tiesoje. Ši išvada yra gana logiška, nors reikia pripažinti, jog mes nesuvokiame, kaip tai veikia. Vis dėlto, neigti tai būtų nelogiška. Mes turime pripažinti, kad toks antgamtinis Absolutus Asmuo gali egzistuoti vien todėl, kad pateisintų žodžio „Absolutas“ prasmę. Ir tuo pat metu turime pripažinti, kad tokia asmenybė turėtų būti *acintya*, nesuvokiama. Tačiau nesuvokiama, nereiškia nemąstoma.

Māyāvādžiai sako, kad *māyā* yra nei *sat* nei *asat* (nei reali, nei nereali), todėl ji neaprašoma – a *nirvacanīya*

. Tačiau vai□□ avai, kalbėdami apie

acintya śakti

– nesuvokiamą energiją, nesako, kad Viešpats ir Jo energijos yra neaprašomos, nes Viešpats aprašytas šventraščiuose.

[1] Šis procesas vadinamas *kāryā-nyathānupapatti* - pripažinimas regint rezultata.

[2] Bhāgavata Sandarbha, 16 Anucheda.

[3] „Śvetāśvatara Upaniṣad“ 6.8

[4] „Viṣṇu Purāṇa“ 1.3.12